Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	7C/290/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1205232001
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 09. 2008
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2008:1205232001.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou v právnej veci navrhovateľa K. T., K. G.. A.. N. XXXX/XX, O., zastúpeného advokátom JUDr. Štefanom Kamenickým, Hviezdoslavova 7, Spišská Nová Ves, proti odporcovi RINGIER Slovakia a.s., Prievozská 14, Bratislava, zastúpenému advokátom JUDr. Jánom Havlátom, Rudnayovo nám. 1, Bratislava, o ochranu osobnosti a zaplatenie 5.000.000,- Sk takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku uverejniť ospravedlnenie v tomto znení:

"V denníku Nový Čas zo dňa 19.12.2005 sme v článku s názvom "Q. V. chcú zlikvidovať!" uviedli mimo iného aj toto: "Policajti majú prvého muža Popradu chrániť pred nájomným vrahom. Podľa zistení Nového času, nájomnú vraždu poslanca a primátora metropoly pod Tatrami si mal údajne objednať istý popradský podnikateľ. Za službu mal pravdepodobne už aj zaplatiť vykonávateľovi. Podnikateľ pôvodom Macedónec prevádzkoval 14 rokov espresso na námestí. Mesto Poprad mu však ako vlastník nebytového priestoru dalo výpoveď", čím sme neoprávnene zasiahli do práva tohto podnikateľa, ktorým je pán K. T., na česť a dôstojnosť. Týmto sa pánovi K. T. ospravedlňujeme."

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 100.000,- Sk a trovy konania 91.742,- Sk do rúk právneho zástupcu navrhovateľa, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na súd dňa 30.12.2005 a zmeneným dňa 14.5.2007 (súd zmenu návrhu pripustil uznesením zo dňa 22.9.2008) sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu na uverejnenie ospravedlnenia v tomto znení: "V denníku Nový Čas zo dňa 19.12.2005 sme v článku s názvom "Q. V. chcú zlikvidovať!" uviedli mimo iného aj toto: "Policajti majú prvého muža Popradu chrániť pred nájomným vrahom. Podľa zistení Nového času, nájomnú vraždu poslanca a primátora metropoly pod Tatrami si mal údajne objednať istý popradský podnikateľ. Za službu mal pravdepodobne už aj zaplatiť vykonávateľovi. Podnikateľ pôvodom Macedónec prevádzkoval 14 rokov espresso na námestí. Mesto Poprad mu však ako vlastník nebytového priestoru dalo výpoveď." Túto správu sme uverejnili bez náležitého overenia, čím sme neoprávnene zasiahli do práva tohto podnikateľa, ktorým je pán K. T., na česť a dôstojnosť, lebo v tatranskom regióne bol pán T. známy ako prevádzateľ Espressa na popradskom námestí. Týmto sa pánovi K. T. ospravedlňujeme." Ďalej sa navrhovateľ domáhal, aby súd odporcu zaviazal na zaplatenie 5.000.000,- Sk z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Navrhovateľ uviedol, že odporca vo svojom denníku Nový čas zo dňa 19.12.2005 pod názvom "Q. V. chcú zlikvidovať" zverejnil nepravdivé údaje hrubo urážajúce jeho česť, dobré meno, krivo ho obviňujúc z jedného z najzávažnejších trestných činov, t.j. z trestného činu vraždy. Tieto údaje ho dehonestovali v očiach verejnosti a ako dlhoročného známeho podnikateľa v meste Poprad poškodili jeho meno. V očiach verejnosti je za danej situácie v pozícii "nebezpečného" človeka, vraha, ktorý sa neštíti zaplatiť finančné prostriedky niekomu za to, že zabije primátora mesta Poprad, teda ústavného činiteľa. On je občan SR, skutočne pochádzajúci z Macedónska, skutočne 14 rokov prevádzkoval na námestí v Poprade Espreso a skutočne ho mesto Poprad dalo z týchto nebytových priestorov vysťahovať. Vzhľadom na to, že 14 rokov toto Espreso prevádzkoval, veľké množstvo občanov mesta Poprad ho pozná a všeobecne sa v Poprade, ale aj inde v okolí vie, o akú osobu sa v článku jedná. Raz prišiel na miesto, kde každý deň chodí na kávu. Keď tam ráno prišiel, tak čašníci ho začali brať ako teroristu a on si myslel, že si robia srandu. Potom mu priniesli noviny. Aj teraz keď tam ide, každý na neho prstom ukazuje, že čo bolo v novinách. Ľudia sa s ním nebavia ako predtým, boja sa ho.

Odporca s návrhom nesúhlasil, žiadal ho zamietnuť. Uviedol, že odporca len verejnosti sprostredkoval informácie orgánov činných v trestnom konaní o tom, že existuje podozrenie z ohrozenia osobnej bezpečnosti Q.. V. nájomným vrahom. Zákon neposkytuje právu na ochranu osobnosti absolútnu ochranu. Všetky práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, dokiaľ uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu či dokonca popretiu iného práva alebo slobody. V konkrétnom prípade je vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia práva na ochranu dobrej povesti, a to práve v kontexte so slobodou prejavu a s právom na informácie a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv (a ich ochrany). Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že slobody prejavu sa môže dovolávať predovšetkým vydavateľ. Odporca navrhovateľa, a ani žiadnu inú osobu zo spáchania trestného činu vraždy neobvinil a ani neoznačil za páchateľa tohto trestného činu. V článku sa nachádza iba informácia polemického charakteru o tom, že "...nájomnú vraždu poslanca a

primátora metropoly pod Tatrami si mal údajne objednať istý popradský podnikateľ. Za službu mal pravdepodobne už aj zaplatiť vykonávateľovi". Použité slová "si mal údajne" resp. "mal pravdepodobne" majú polemický charakter. Otázkou verejného záujmu je okrem iného aj osobná bezpečnosť ústavných činiteľov a politikov a okolnosti súvisiace s výkonom ich verejných funkcií. Q. V. vykonával v danom čase funkciu primátora jedného z najväčších miest na Slovensku a funkciu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky s tým, že ohrozenie jeho života malo v danom prípade súvisieť s výkonom jeho funkcie primátora. Nemôže byť pochýb o tom, že spravodajstvo o trestnej činnosti, aj keď sa vo veci vedie konanie, je prinášaním informácií o otázkach verejného záujmu, a teda realizáciou slobody prejavu a práva na informácie. Novinári v danom prípade postupovali v dobrej viere s cieľom poskytnúť pravdivé a dôveryhodné informácie. Spoliehali sa pritom na informácie z oficiálneho zdroja, teda od polície. Nespornou skutočnosťou je to, že v čase uverejnenia článku objektívne existovala hrozba pre život Q.. V., z ktorého dôvodu mu aj bola poskytnutá osobná ochrana. Odporca neuverejnil meno a priezvisko navrhovateľa, takže novinári postupovali v dobrej viere. Aj táto okolnosť vylučuje zlý úmysel zo strany odporcu. Odporca len realizoval právo garantované čl. 26 Ústavy SR a čl. 10 Dohovoru, nemohol konať protiprávne, a preto nemohlo dôjsť k vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti. Odporca totiž poskytoval verejnosti spravodajstvo o otázkach verejného záujmu, pričom jednal v dobrej viere s cieľom poskytnúť presné a dôveryhodné informácie v súlade s novinárskou etikou. Pravdivé opísanie určitých skutočností zásadne vylučuje neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti. Rovnaké informácie, ktoré boli uverejnené v denníku Nový čas zo dňa 19.12.2005 boli odvysielané v ten istý deň v televízii Markíza v rámci televíznych novín, a aj v iných médiách. Odporca ďalej poukázal na prípad WHITE proti ŠVÉDSKU, ktorý Európsky súd pre ľudské práva rozhodol dňa 19.12.2006. Dva hlavné švédske večerníky uverejnili články o Antonym WHITEM (sťažovateľovi), v ktorom konštatovali jeho účasť na atentáte na švédskeho premiéra Olofa PALMEHO v roku 1986 a rovnako jeho ďalšiu trestnú činnosť, ako pytliactvo a pranie špinavých peňazí. Európsky súd konštatoval, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva dotknutej osoby na ochranu súkromia podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ale bola realizovaná sloboda prejavu a právo na informácie podľa čl. 10 Dohovoru, a to z nasledovných dôvodov: išlo o informácie týkajúce sa vážneho verejného záujmu, a preto nebol daný dôvod pre obmedzenia pre uverejňovanie informácií týkajúcich sa tejto veci, súdy uznali, že novinári čerpali z dôveryhodných zdrojov a existovali rozumné dôvody pre uverejnenie informácií, sťažovateľ bol známou osobou, ktorú nebolo potrebné obzvlášť

chrániť a bol mu poskytnutý priestor na vyjadrenie. Odporca poukázal aj na judikatúru Európskeho súdu vo veciach BLADET TROMSO A STENSAAS proti NÓRSKU z roku 1999 a COLOMBANIA INÍ proti FRANCÚZSKU z roku 2002.

Súd vo vedci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, právneho zástupcu odporcu a svedkov U. U., A. R., M. M.C., Z. I., M. P., V. C. Q. C. I. a obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

Z rodného listu navrhovateľa vyplýva, že sa narodil dňa 28.3.1947 v Macedónsku (predtým súčasť Juhoslávie).

Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že navrhovateľovi vzniklo živnostenské oprávnenie od 10.4.1992 na predmet činnosti: verejné stravovanie (espresso), výroba mrazených smotanových krémov a zmrzliny, výroba cukrárenských výrobkov, výroba

hotových jedál a polotovarov, pričom mal prevádzkareň aj na Nám. sv. Egídia - Centrum Poprad.

Listom zo dňa 15.04.2003 Mesto Poprad dalo navrhovateľovi výpoveď z nájmu nebytových priestorov na Nám. sv. Egídia 2950/88, 058 01 Poprad - cukráreň v zmysle nájomnej zmluvy č. XXX/NP/XX uzatvorenej medzi Mestom Poprad a navrhovateľom dňa 2.6.1998. Dôvodom výpovede bolo neuhradenie nájomného v sume 376.311,- Sk a faktúry č. 03860247 v sume 36 000.- Sk.

Uznesením Krajského riaditeľstva PZ Prešov zo dňa 16.12.2005 ČVS:KRP-71/OVK-2005 bolo podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie za trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 7 ods. l Trestného zákona, preto že v presne nezistenom čase v období roka 2005 na nezistenom mieste na teritóriu mesta Poprad doposiaľ neznámy páchateľ vyplatil nestotožnenej osobe presne nezistenú sumu peňazí, aby táto úmyselne usmrtila primátora mesta Poprad. T.. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, E.. K. O., F.. I. Č.. XXXX/XX z dôvodu, že tento ako štatutár mesta Poprad vypovedal zmluvu o prenájme s následným vysťahovaním priestorov prevádzky cukrárne Modrý Jadran v Poprade, ktorú prevádzkoval K. T., G.. XX.XX.XXXX, E.. K. O.. G. A.. N. Č.. XXXX/XX.

V denníku NOVÝ ČAS zo dňa 19.12.2005 bol uverejnený článok pod názvom "Q. V. chcú zlikvidovať", v ktorom bolo okrem iného uvedené: "Podľa informácií Nového času telesní strážcovia z Úradu na ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií pri Ministerstve vnútra SR a policajti majú prvého muža Poradu chrániť pred nájomným vrahom! Podľa zistení Nového času, nájomnú vraždu poslanca a primátora metropoly pod Tatrami si mal údajne objednať istý popradský podnikateľ. Za "službu" mal pravdepodobne už aj zaplatiť vykonávateľovi. O akú sumu išlo, nie je zatiaľ známe. Podnikateľ, pôvodom Macedónec, prevádzkoval 14 rokov espresso na námestí. Mesto Poprad mu však ako vlastník nebytového priestoru dalo výpoveď. Dôvodom bolo dlhodobé neplatenie nájomného a poplatkov za služby spojené s užívaním priestoru. Po niekoľkomesačných ťahaniciach a podaniach na súd z oboch strán nechal magistrát podnikateľa z priestorov deložovať".

Uznesením Krajského riaditeľstva PZ Prešov zo dňa 30.3.2006, ČVS:KRP-71/OVK-2005 bolo podľa § 215 ods. 1, písm. a), ods. 4 Trestného poriadku trestné stíhanie za trestný čin vraždy v štádiu prípravy podľa § 7 ods. 1 k § 219 ods. 1 Trestného zákona (účinného do 31.12.2005), ku ktorému malo dôjsť tým, že v presne nezistenom čase v období roka 2005 na nezistenom mieste na teritóriu mesta Poprad doposiaľ neznámy páchateľ vyplatil nestotožnenej osobe presne nezistenú sumu peňazí, aby táto úmyselne usmrtila primátora mesta Poprad, T.. Q. V., G.. XX.XX.XXXX, E.. K. O., F.. I. Č.. XXXX/XX z dôvodu, že tento ako štatutárny zástupca Mesta Poprad vypovedal zmluvu o prenájme s následným vysťahovaním priestorov prevádzky cukrárne Modrý Jadran v Poprade, ktorú prevádzkoval K. T. G.. XX.XX.XXXX, E.. K. O., G. A.. N. Č.. XXXX/XX, zastavené, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Podľa oznámenia Krajského riaditeľstva PZ Prešov zo dňa 26.1.2007 vyšetrovateľ UJKP KR PZ Prešov v mesiaci december 2005 disponoval informáciami od osoby konajúcej v prospech Policajného zboru, ktoré nasvedčovali tomu, že neznámy páchateľ si údajne

objednal vraždu primátora mesta Poprad T.. Q. V. v súvislosti s prevádzkou cukrárne Modrý Jadran v Poprade, ktorú v tom čase prevádzkoval K. T.. Z uvedeného dôvodu bolo na UJKP KR PZ Prešov pod ČVS:KRP-71/OVK-2005 dňa 16.12.2005 začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu vraždy podľa § 219 ods. l Trestného zákona (účinného do 31.12.2005) v štádiu prípravy v zmysle § 7 ods. l Trestného zákona. Podozrivým v tomto štádiu bol práve p. K. T.. Vzhľadom na to, že ani počas nasledujúceho vyšetrovania sa tieto informácie nepotvrdili, bolo trestné stíhanie v uvedenej veci dňa 30.3.2006 v zmysle § 215 ods. l, písm. a), ods.4 Trestného poriadku zastavené.

Podľa písomného potvrdenia M.. A. G., špecialistu všeobecného lekárstva zo dňa 19.05.2007, dňa 04.01.2006 pán Q. T., G. XX.XX.XXXX, A. E. K. Z. U. V., U. E., ktorý keď sa od svojho vnuka A. T. dozvedel, že jeho syn K. T. je podľa novín a televízie údajným objednávateľom vraždy Popradského starostu, upadol do bezvedomia s V.. T. I. L.. V.. N.. Od tohto momentu je jeho zdravotný stav zlý a trvá dodnes. Dá sa konštatovať, že jedným z dôvodov jeho momentálneho zdravotného stavu je informácia, ktorú dostal od svojho vnuka. V podstate je jeho zdravotný stav momentálne závislý od verejných informácií v médiách.

Listom zo dňa 16.6.2008 oznámil Mestský úrad Poprad navrhovateľovi, že dňa 08.06.2005 bolo vykonané vypratanie nebytových priestorov na Námestí sv. Egídia Poprad "Cukráreň Modrý Jadran" a bol vyhotovený zoznam hnuteľných vecí, ktoré sa nachádzali v predmetnom nebytovom priestore a tieto boli na náklady vlastníka prevezené do skladových priestorov. Navrhovateľ bol zároveň vyzvaný, aby si dňa 25.6.2008 prišiel tieto hnuteľné veci prevziať.

Z rešerše monitoringu médií zabezpečovaného spoločnosťou Slovakia Online, s.r.o., za obdobie 1.-31.12.2005, ktorú založil do psiu odporca dňa 22.9.2008 vyplýva, že dňa 19.12.2005 odvysielali TV JOJ, TA3, TV Markíza a dňa 20.12.2005 odvysielala TA3 obdobné informácie, aké uverejnil odporca v napadnutom článku.

Svedok C. I. uviedol, že navrhovateľa spoznal asi pred 15 rokmi, keď začal robiť ako čašník v Hoteli Európa v Poprade. Sú len známy, nie je medzi nimi bližší vzťah. Napadnutý článok čítal. Článok čítal v práci, a keď vošiel navrhovateľ do dverí, povedal mu, či to píšu o ňom. Opýtal sa ho (navrhovateľa) úplne vážne, čo tu robí, veď by tu ani nemal byť. On (svedok) sa venoval práci, ľudia boli skôr len zvedaví, pýtali sa navrhovateľa na ten článok. Nebol svedkom negatívnej reakcie.

Svedok M. M. uviedol, že s navrhovateľom sa pozná asi 15 rokov, sú známi. Spoznal sa s ním v Espresse, ktoré mal na námestí a kde chodil na kávu a on (navrhovateľ) chodieval do Gerlachu, kde svedok pracuje. Počas 15 ročnej známosti sa s navrhovateľom nevyskytli žiadne problémy, navrhovateľ vždy za kávu zaplatil, nikdy sa nesprával agresívne. Napadnutý článok svedok čítal. Bolo tam uvedené, že sa jedná o občana macedónskej národnosti a na základe toho článku vedel, o koho ide. Túto osobu si stotožnil s navrhovateľom. Vedel, že ide o navrhovateľa, lebo nijaký iný občan macedónskej národnosti Espresso na námestí neprevádzkoval. Z toho článku bol prekvapený, že sa tam niečo také uvádza. Jeho vzťah k navrhovateľovi sa zmenil tak, že od navrhovateľa má teraz väčší odstup. Aj jeho kolegovia, s ktorými pracuje v hoteli, sa k veci postavili ako on, teda že sa odstup od navrhovateľa zväčšil. Navrhovateľ naďalej chodieva na kávu do hotela, ale obmedzila sa komunikácia.

Svedok A. R. uviedol, že s navrhovateľom sa pozná skoro 30 rokov, chodieval k nim do hotela na kávu a sú priatelia. Napadnutý článok čítal. V článku sa písalo, že nejaký podnikateľ macedónskeho pôvodu si objednal likvidáciu primátora. Hneď myslel na navrhovateľa. Po prečítaní článku sa zmenilo dosť, tie priateľské vzťahy čo medzi nimi boli, už nie sú, lebo po prečítaní článku si pomyslel, že je to dosť, keď si niekto niečo také objedná. On sa s navrhovateľom pozdraví, ale už sa tak nerozprávajú, ako predtým, tie

vzťahy už nie sú také, a aj navrhovateľ nechodí k nim už tak často, ako predtým. Na navrhovateľa hlavne reagovali kolegovia čašníci, ktorí mali v ten deň, keď vyšiel článok, službu, a aj ďalšie dni sa o tom ešte rozprávalo. Tie priateľstvá, čo mal navrhovateľ, už nie sú a z navrhovateľa sa stal skôr samotár. Ďalej svedok uviedol, že už nie sú s navrhovateľom dobrí priatelia, ako boli predtým, keď ho stretne, pozdravia sa, ale nič viac. Predtým sa s navrhovateľom stretával, keď prišiel k nim do hotela na kávu, vtedy sa porozprávali, aj on chodieval aj spolu s deťmi k nemu do Espressa na kávu a na zmrzlinu a vtedy sa rozprávali. Teraz navrhovateľ chodieva na kávu do hotela menej, a svedok si už k nemu neprisadne.

Svedok Z. I. uviedol, že navrhovateľa pozná asi od roku 1996, odkedy začal pracovať v Hoteli Gerlach. Ich vzťah bol predtým kamarátsky, teraz už nie. Mimo práce sa s ním nestretával, len keď niekedy išiel k nemu do cukrárne. Napadnutý článok čítal. Písalo sa o likvidácii primátora mesta Poprad, ktorú si objednal Macedónec, ktorý podniká na Nám. sv. Egídia. Vedel o koho ide, a to o navrhovateľa. Zostal z toho prekvapený a jeho vzťah k navrhovateľovi sa samozrejme zmenil, v podstate to kamarátstvo skončilo. Všetci, ktorí chodili do kaviarne k nim do hotela rozprávali, že to je trošku veľa. Na navrhovateľa reagovali viac - menej jeho kolegovia, podobne ako on, hovorili, že je to trošku priveľa. V podstate každý ho odsúdil.

Svedok M. P. uviedol, že navrhovateľa pozná z práce určite aspoň 10 rokov. Napadnutý článok čítal. Písali o pripravovanej likvidácii primátora. Údaje o osobe, ktorá si mala objednať jeho vraždu si stotožnil s navrhovateľom. Jeho vzťah k navrhovateľovi sa po prečítaní článku zmenil, už to nie to, čo bolo, predtým bol medzi nimi kamarátsky vzťah, ale teraz už nie je. Po prečítaní článku boli v hoteli pobúrení, že čo sa to deje. Dosť dlho sa o tom rozprávalo, ale nevedel uviesť nejaké negatívne reakcie, nebol ich svedkom. V spoločnosti určite došlo k zníženiu jeho vážnosti a cti. Predtým s navrhovateľom nemali bližší priateľský vzťah, stretávali sa iba v práci a on (svedok) keď išiel okolo cukrárne, išiel k nemu na kávu.

Svedok U. U., autor článku, uviedol, že informácie v článku čerpal z policajných zdrojov, boli tam všetky tieto informácie. Nemal písomné informácie, mal informácie na základe telefonického rozhovoru. Mal takú informáciu, že sa jedná o dlhoročného podnikateľa macedónskeho pôvodu a že ho polícia preveruje. Okrem informácií z Krajského riaditeľstva PZ v Prešove mal aj iný zdroj od policajného zboru. Súčasťou informácií bolo aj meno podozrivej osoby. Informáciu mu potvrdil aj Q. V..

Svedkyňa V. C. uviedla, že je priateľkou navrhovateľa 12 rokov a žije s ním v spoločnej domácnosti. Napadnutý člnok čítala, vedela, že všetko súvisí s jej priateľom. Bola v rozpakoch, nevedela na prvý dojem, čo je to, ale podľa novín tomu aj verila. Jej vzťah k navrhovateľovi sa však nezmenil. Ale z jeho strany je to veľmi zlé, je smutný, nič nerozpráva, je zatrpknutý, nie je taký, aký bol predtým. Bola svedkom negatívnych reakcií na navrhovateľa. Boli na nákupe v Kauflande a tam ľudia na nich ukazovali prstom a šepkali si.

Či idú po námestí alebo kdekoľvek idú, tak ukazujú na nich prstom. Tieto reakcie trvajú doteraz. Navrhovateľovi to úplne zničilo život, nemá priateľov, ako mával, chodil do spoločnosti, teraz nikde nechodí. Ešte aj jeho otec, keď sa o tom dopočul, tak skolaboval. Jemu to povedal synovec, lebo to čítal na internete.

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia, ako aj na výsledky vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že návrhu je potrebné aspoň z časti vyhovieť.

Podľa názoru súdu totiž odporca neoprávnene zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti, najmä jeho občianskej cti, dobrého mena a ľudskej dôstojnosti. A to tým, že v článku uverejnenom v denníku Nový čas dňa 19.12.2005 (citovaný vyššie) o navrhovateľovi uviedol, že si mal údajne objednať nájomnú vraždu poslanca a primátora mesta Poprad Q. V. a za túto "službu" mal pravdepodobne už aj zaplatiť vykonávateľovi. Je síce pravdou, že odporca v napadnutom článku neuviedol meno navrhovateľa, ani neuverejnil jeho fotografiu, uviedol tam však také identifikačné údaje (podnikateľ, pôvodom Macedónec, ktorý prevádzkoval 14 rokov espresso na námestí), na základe ktorých osoby, ktoré navrhovateľa poznajú, vedeli, že sa v článku píše o navrhovateľovi (čo potvrdili svedkovia vypočutí v konaní). Navrhovateľ síce uvádzal, že išlo o články polemické, keďže použil slová "údajne", "pravdepodobne", avšak samotné používanie výrazov ako "zrejme", "možno", "údajne" a pod. nezbavuje vydavateľa periodika zodpovednosti za nepravdivosť zverejňovaných údajov a za neoprávnené zásahy do práva fyzických osôb na ochranu osobnosti. Taktiež na zodpovednosť vydavateľa periodika nemá vplyv to, či aj v iných médiách boli uverejnené tvrdenia a informácie, ktoré boli uverejnené v jeho periodiku.

V konaní bolo nepochybné, že policajné orgány začali trestné stíhanie za trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 7 ods. l Trestného zákona preto, že v presne nezistenom čase v období roka 2005 na nezistenom mieste na teritóriu mesta Poprad doposiaľ neznámy páchateľ vyplatil nestotožnenej osobe presne nezistenú sumu peňazí, aby táto úmyselne usmrtila primátora mesta Poprad. T.. Q. V.. Podľa oznámenia Krajského riaditeľstva PZ Prešov podozrivým bol navrhovateľ, pričom polícia mala informácie od osoby konajúcej v prospech policajného zboru (vierohodnosť tejto osoby a jej informácií samozrejme súd v tomto konaní overovať

nemohol). Keďže počas nasledujúceho vyšetrovania sa tieto informácie nepotvrdili, bolo trestné stíhanie zastavené. Navrhovateľovi nikdy nebolo v súvislosti s touto vecou vznesené obvinenie, teda polícia nezistila také skutočnosti, ktoré by dostatočne odôvodňovali záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, konkrétne navrhovateľ. Napriek tomu odporca vo svojom denníku uverejnil informáciu, že navrhovateľ si mal údajne objednať nájomnú vraždu Q.. V. a za túto mal už aj zaplatiť, teda že sa mal "údajne" dopustiť tak závažného trestného činu. Súd mal za to, že pri uverejnení tak závažnej informácie sa odporca nemôže odvolávať na realizáciu slobody prejavu a na prinášanie informácií o veciach verejného záujmu. Možno súhlasiť s odporcom, že je vecou verejného záujmu, že je tu podozrenie, že si niekto objedal nájomnú vraždu primátora mesta Poprad a poslanca NR SR, ale podľa názoru súdu, už nie je vecou verejného záujmu, aby v štádiu, keď ešte nebolo vznesené obvinenie konkrétnej osobe, a existujú iba podozrenia, že sa určitá osoba dopustila protiprávneho konania, ktoré polícia iba preveruje, aby bolo v médiách uverejňované meno takejto osoby, resp. také identifikačné údaje o tejto osobe, na základe ktorých je jednoduché ju identifikovať, najmä pokiaľ táto osoba nie je osobou verejného záujmu (čo navrhovateľ nebol).

Odporca v rámci obrany v konaní poukazoval na to, že novinári (tlač) pokiaľ prispievajú k verejnej diskusii o záležitostiach legitímneho verejného záujmu, musia mať bežne právo spoliehať sa na obsah oficiálnych správ (orgánov štátnej správy, orgánov činných v trestnom pod.) bez toho, aby boli povinní vykonávať nezávislý prieskum, lebo inak by mohla byť podkopaná životne dôležitá úloha "strážneho psa", ktorú novinári (tlač) zohrávajú (odvolávajúc sa pritom aj na judikatúru Európskeho súdu vo veciach BLADET TROMSO A STENSAAS proti NÓRSKU z roku 1999 a COLOMBANIA INÍ proti FRANCÚZSKU z roku 2002). V prejednávanej veci však nejde o to, či sa odporca spoliehal na obsah informácií od polície, ani o to, že by si mal sám preverovať ich pravdivosť (je zrejmé, že nemožno od odporcu vyžadovať, aby v tak závažnej veci vykonával vlastné vyšetrovanie), a napokon ani o to, či takáto informácia v čase jej uverejnenia bola pravdivá, teda, že existuje podozrenie, že si určitá osoba mala objednať nájomnú vraždu Q.. V., ale o to, či vôbec mali médiá v tomto štádiu, keď ešte nebolo vznesené obvinenie

konkrétnej osobe a teda ani neboli zistené skutočnosti, ktoré by dostatočne odôvodňovali záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, ale existovali iba nepreverené podozrenia, uverejniť informáciu o tom, že sa tohto činu "údajne" dopustila určitá osoba, najmä pokiaľ odporca už následne nemal povinnosť uverejniť, že sa podozrenia nepotvrdili a trestné stíhanie bolo zastavené (odporca v konaní netvrdil, ani neprikázal, že by takúto informáciu uverejnil). Tlač pritom mohla uverejniť informácie o skutku ako takom, ale nemusela uverejniť informácie o osobe, ktorá sa ho mala dopustiť, pokiaľ sa chcela vyhnúť zásahu do práva na ochranu osobnosti tejto osoby. Pokiaľ sa totiž v tlači uverení informácia, že určitá osoba sa mala dopustiť závažného trestného činu (bez ohľadu na to, že informácie o podozrení čerpala tlač z policajných zdrojov), takáto informácia je jednoznačne spôsobilá negatívne zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti tejto osoby (a to bez ohľadu na to, či boli použité slová "údajne" a "pravdepodobne"), pokiaľ sa neskôr tieto podozrenia nepotvrdia, a najmä pokiaľ sa informácia o tom (že sa podozrenia nepotvrdili) už v tlači neuverejní. Za daných okolností (keď ako bolo popísané vyššie existovali v čase uverejnenia článku len neoverené podozrenia, ktoré sa neskôr nepotvrdili) pri hľadaní rovnováhy a proporcionality medzi právom navrhovateľa na ochranu osobnosti a právom odporcu na slobodu prejavu, súd dospel k záveru, že v danom prípade bolo potrebné uprednostniť právo navrhovateľa na ochranu osobnosti, čo by zároveň nebránilo odporcovi uverejniť informácie o skutku ako takom, ale bez uverejnenia takých identifikačných údajov o

osobe, ktorá sa ho mala dopustiť, ktoré umožňovali čitateľom túto osobu spoznať. Je nepochybné, že pokiaľ sa v tlači uverejní informácia o tom, že si určitá osoba mal objednať nájomnú vraždu, je táto informácia spôsobilá "pošpiniť" dobré meno a česť tejto osoby, a pokiaľ následne v tlači nie je uverejnená informácia o tom , že sa tieto podozrenia voči tejto osobe nepotvrdili, resp. že bolo zastavené trestné stíhanie, nemá ako dôjsť k "očisteniu" dobrého mena a cti tejto osoby. Súd mal za to, že keďže takáto povinnosť odporcovi zo zákonov účinných v čase uverejnenia článku nevyplývala, navrhovateľ nemal inú účinnú možnosť domáhať sa ochrany svojho práva na ochranu osobnosti, ako podaním návrhu na súd. Ako už bolo uvedené vyššie informácia uverejnená v denníku Nový čas, ktorého je odporca vydavateľom, bola spôsobilá zasiahnuť a aj zasiahla do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, preto súd jeho návrhu v časti o uverejnenie ospravedlnenia z väčšej časti vyhovel. V časti textu ospravedlnenia : "túto správu sme uverejnili bez náležitého overenia" a "lebo v tatranskom regióne bol pán T. známy ako prevádzateľ Espressa na popradskom námestí", súd návrh zamietol, nakoľko táto časť ospravedlnenia je nadbytočná, neplní sledovaný účel ospravedlnenia, resp. nevystihuje podstatu neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa.

Pokiaľ odporca poukazoval na prípad WHITE proti ŠVÉDSKU, ktorý Európsky súd pre ľudské práva rozhodol dňa 19.12.2006, ktorého podstatou bolo, že dva hlavné švédske večerníky uverejnili články o Antonym WHITEM (sťažovateľovi), v ktorom konštatovali jeho účasť na atentáte na švédskeho premiéra Olofa PALMEHO v roku 1986 a rovnako jeho ďalšiu trestnú činnosť, ako pytliactvo a pranie špinavých peňazí, a v ktorom Európsky súd konštatoval, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva dotknutej osoby na ochranu súkromia podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ale bola realizovaná sloboda prejavu a právo na informácie podľa čl. 10 Dohovoru, a to z nasledovných dôvodov: išlo o informácie týkajúce sa vážneho verejného záujmu, a preto nebol daný dôvod pre obmedzenia pre uverejňovanie informácií týkajúcich sa tejto veci, súdy uznali, že novinári čerpali z dôveryhodných zdrojov a existovali rozumné dôvody pre uverejnenie informácií, sťažovateľ bol známou osobou, ktorú nebolo potrebné obzvlášť chrániť a bol mu poskytnutý priestor na vyjadrenie. Súd mal za to, že toto rozhodnutie nemožno obdobne použiť v prejednávanej veci, a to pre viaceré významné odlišnosti tohto prípadu. Najmä, že navrhovateľ, na rozdiel od sťažovateľa, nebol známou osobu, navrhovateľovi nebola daná možnosť sa v článku vyjadriť, článok neobsahoval vyjadrenia iných osôb, ktoré by podozrenia voči navrhovateľovi popierali (ako to bolo v citovanom prípade), a podľa názoru súdu neboli dané rozumné dôvody pre uverejnenie informácií o navrhovateľovi, o tom, že si mal údajne objednať nájomnú vraždu, a to z dôvodov, ktoré už boli uvedené vyššie.

Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch súd prihliadol na to, že k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa došlo v denníku s vysokým nákladom a čitateľnosťou, a preto intenzita zásahu a rozsah nepriaznivých následkov zásahu boli vysoké, preto nepostačuje iné zadosťučinenie, ako zadosťučinenie v peniazoch. Súd mal však za to, že navrhovateľ požadoval neprimerane vysokú náhradu nemajetkovej ujmy (5.000.000,- Sk), pričom jej výšku dostatočne nezdôvodnil a nepreukázal potrebu priznania náhrady nemajetkovej ujmy v takej

výške. V konaní nebolo preukázané, že by v dôsledku neoprávneného zásahu odporcu do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti došlo k zhoršeniu jeho postavenia v rodine (jeho priateľka, ktorá s ním žije v spoločnej domácnosti uviedla, že sa jej vzťahy k navrhovateľovi po uverejnení článku nezhoršili a v

konaní nebolo ničím preukázané, ani tvrdené, že by ostatní príbuzní navrhovateľa - rodičia, súrodenci a pod. prestali s navrhovateľom udržiavať kontakt, alebo by sa inak zhoršili ich vzťahy k nemu). Bolo však preukázané, že bola v značnej miere znížená vážnosť navrhovateľa v širšej spoločnosti (v okruhu jeho známych, z ktorých niektorí mali k nemu kamarátsky alebo až priateľský vzťah), čo potvrdili viacerí vypočutí svedkovia. Jednalo sa o čašníkov z hotela Gerlach, kam pravidelne navrhovateľ chodieval na kávu, niektorí z nich chodievali zase k nemu do espressa resp. cukrárne, často sa spolu rozprávali, viacerí z nich hodnotili svoj vzťah k navrhovateľovi ako kamarátsky resp. až priateľský (odporca síce spochybnil vierohodnosť týchto tvrdení, teda že by títo svedkovia mali k navrhovateľovi bližší vzťah, súd však nemôže hodnotiť pravdivosť resp. nepravdivosť hodnotenia ich vzťahu s navrhovateľom ako kamarátskeho alebo priateľského, nakoľko toto je veľmi subjektívne, a pre každého to znamená niečo iné), ktorí uviedli, že po uverejnení a prečítaní si článku ich vzťahy k navrhovateľovi sa zhoršili, začali si udržiavať od neho väčší odstup, prestali sa s ním rozprávať, skončili sa ich kamarátske alebo priateľské vzťahy. Súd mal za to, že toto dostatočne svedčí o tom, že došlo v značnej miere k zníženiu dôstojnosti navrhovateľa resp. jeho vážnosti v spoločnosti. Preto súd navrhovateľovi priznal sumu 100.000,- Sk, pričom súd mal za to, že táto suma predstavuje dostatočnú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti takého charakteru a za takých okolností, ako bolo popísané vyššie. Potrebu priznania náhrady nemajetkovej ujmy vo vyššej miere by musel navrhovateľ náležite odôvodniť a preukázať, čo sa však v danom prípade nestalo. Navrhovateľ nepreukázal, že by v dôsledku informácií uverejnených v napadnutom článku sa mu prestalo dariť v podnikaní resp. že by zaznamenal nejaké straty. Pokiaľ svedkyňa V. C. uviedla, že si na nich pri nakupovaní v Kauflande resp. aj na iných miestach ľudia ukazovali prstom a šepkali si o nich, nebolo preukázané, že to bola reakcia na informácie uverejnené v napadnutom článku keď, ako preukázal odporca, tieto informácie boli uverejnené aj v iných médiách a naviac dôvodom na ukazovanie si na navrhovateľa a jeho priateľku a šepkanie si o nich mohlo byť aj niečo iné. Pokiaľ ide o zdravotný stav otca navrhovateľa, na tento súd nemohol prihliadnuť, nakoľko sa jedná o ujmu inej osoby, ako navrhovateľa, ktorá nie je účastníkom konania, a naviac nebolo preukázané, že by došlo k zhoršeniu zdravotného stavu otca navrhovateľa v príčinnej súvislosti s uverejneným napadnutým článkom, keď aj podľa výpovede svedkyne, otec navrhovateľa sa tieto informácie (pokiaľ by aj boli dôvodom zhoršenia jeho zdravotného stavu) nedozvedel z prečítania si napadnutého článku, ale mu to povedal synovec, ktorý to čítal na internete. Preto súd návrh v časti o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo zvyšku zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p., keďže v časti o uverejnenie ospravedlnenia bol navrhovateľ neúspešný iba v pomerne nepatrnej časti a rozhodnutie o výške náhrady nemajetkovej ujmy záviselo od úvahy súdu, preto súd priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania, ktoré tvorí zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 10.000,- Sk a trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby á 4.280,- Sk (1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 27.6.2006, 2. účasť na pojednávaní dňa 22.11.2006) za 4 úkony právnej služby á 4.335,50,- Sk (3. - 4. účasť na výsluchu svedkov na OS Poprad dňa 30.1.2007 presahujúci 2 hodiny, 5. účasť na výsluchu svedka na OS Poprad dňa 26.2.2007, 6. účasť na pojednávaní dňa 30.4.2007) a za 2 úkony právnej služby á 4.382,50 Sk (7. písomné vyjadrenie zo dňa 12.9.2008, 8. účasť na pojednávaní dňa 22.9.2008), teda spolu 34.667,- Sk + 19 %-ná DPH podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. (6.586,73,- Sk, zaokrúhlene 6.587,- Sk) + režijný paušál 2 x 164,- Sk, 4 x 178,- Sk a 2 x 190,- Sk, spolu 1.420,- Sk. Keďže právny zástupca navrhovateľa vykonával úkony právnej služby v mieste, ktoré nie je jeho

sídlom, patrí mu náhrada za stratu času za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, a to za cestu do Popradu a späť dňa 30.1.2007 a 26.2.2007 2 x (dve 1/2 - hodiny x 297,-Sk) = 1.188,-Sk a za cestu z Bratislavy a späť dňa 22.11.2006 - 4 hod x (dve 1/2 - hodiny x 273,- Sk) x 2 = 4.368,- Sk, dňa 30.4 2007 - 4 hod x (dve 1/2 - hodiny x 297,- Sk) x 2 = 4.752,- Sk a dňa 22.9.2008 - 4 hod x (dve 1/2 - hodiny x 317,- Sk) x 2 = 5.072,- Sk, spolu teda predstavuje náhrada za stratu času sumu 15.380,- Sk. Okrem toho patrí právnemu zástupcovi navrhovateľa náhrada cestovného, a to základná náhrada za každý 1 km jazdy podľa Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych veci a rodiny SR č. 260/2004 Z. z. v sume 6,20 Sk za 1 km (teda spolu za 2 x cestu do Popradu a späť - spolu 100 km, a 3 x cestu do Bratislavy a späť, teda 3 x 750 km, teda spolu 2.350 km x 6,20 Sk = 14.570,- Sk) a náhrada za spotrebované

pohonné látky podľa § 7 ods. 4 zák. č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách pri priemernej spotrebe 9,7 l/100 km, a cene benzínu 40,- Sk za 1l v sume 3,88,- Sk za 1 km, teda spolu za 2.350 km v sume 9.118,- Sk (2.350 km x 3,88,- Sk). Pri určení výšky trov právneho zastúpenia súd vychádzal z vyhl. č. 655/2004 Z. z. Výšku odmeny za 1 úkon právnej služby súd určil podľa § 13 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Súd pri tom vychádzal z priznanej (100.000,- Sk), nie uplatnenej sumy (5.000.000,- Sk), keď výška odmeny za jeden úkon pri takomto základe predstavuje sumu 3.650,- Sk a výška odmeny v spojenej veci - uverejnenie ospravedlnenia predstavovala v roku 2006 1.260,- Sk (1/2-ica 630,- Sk) v roku 2007 1.371,- Sk (1/2-ica 685,50,- Sk) a v roku 2008 1.465,- Sk (1/2-ica 732,50,-Sk). Spolu predstavujú trovy právneho zastúpenia vrátane DPH, náhrady za stratu času, náhrady cestovných výdavkov a režijného paušálu sumu 81.742,- Sk.